

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1487/21 – 2007 මාර්තු 07 වැනි බදාදා – 2007.03.07

(ආණ්ඩුවේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස : (I) වැනි පෙදය - සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

මගේ අංකය : සීඅයි/1555/1999.

ලිපි ගොනු අංකය : ඒ/2756

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වන අධිකාරිය

ප්‍රදානය

131 වන අධිකාරිය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ 1999.09.10 හා අංක 1096/27 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 1999.08.31 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශවයක් වශයෙන්, කොළඹ 02, ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මාවත, අංක 457, සමස්ත ලංකා වෙළඳ හා කර්මාන්ත කම්කරු සංගමය සහ අනෙක් පාර්ශවය වශයෙන් මොරටුව, අඟුලාන, අඟුලාන දුම්රියපල පාර, අංක 27, ඉන්ටර්නැෂනල් ඩ්‍රෙසස් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කරණයෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩී. එස්. එදිරිසිංහ,

කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2007 පෙබරවාරි මස 08 වැනි දින,

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,

කොළඹ 05.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

ඉල්ලුම්කරු :

සමස්ත ලංකා වෙළඳ හා කර්මාන්ත කම්කරු සංගමය,
අංක 457, ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මාවත,
කොළඹ 02.

වගන්තිකරු :

ඉන්ටර්නැෂනල් ඩ්‍රෙසස් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ්
අංක 27,
අඟුලාන දුම්රියපල පාර,
අඟුලාන, මොරටුව.

කම්කරු ඇමති වෙලාතන්ත්‍රියේ ජෝන් සෙනෙවිරත්න මැතිතුමා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත් වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වැනි වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව, එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් ඔහුගේ 1999 අගෝස්තු මස 01 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට ඇත.

ඉහත සඳහන් පාර්ශ්වයන් අතර ඇති ආරවුලට හේතුවී පවත්නා කාරණය වනුයේ .-

ඉන්ටර්නැෂනල් ඩ්‍රෙසස් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ්හි පාලක පක්ෂය විසින් සමස්ත ලංකා වෙළඳ හා කර්මාන්ත කම්කරු සංගමයේ ශාඛා සමිති නිලධාරීන් ඇතුළුව එහි කර්මාන්ත ශාලාවෙහි පහත නම් සඳහන් සේවකයින් විසි දෙනෙකුගේ (22) සේවය අවසන් කිරීම යුක්ති සහගත ද යන්න හා ඔවුන් එකිනෙකාට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳ ව වේ.

01. එස්. ආර්. කරුණාතිලක මයා

02. එම්. එච්. සිරිල් මයා

03. සුදන් දිසානායක මයා

04. ඩබ්ලිව්. හේතුක ප්‍රහාන් ප්‍රනාන්දු මයා

05. ඩබ්ලිව්. ජී විමලරත්න මයා

06. ජී. එච්. එල්. ඒ. ද සිල්වා මයා

07. ඩබ්ලිව්. චන්දසිරි මයා

08. ඡෙල්ටන් සේනාරත්න මයා

09. ඒ. ඩී. සුනිල් රංජිත් මයා

10. ඡායාරූප හමිබි මයා
11. එච්. කේ. සනත් ජයරත්න මයා
12. එච්. ටී. එච්. ප්‍රනාන්දු මයා
13. රංජිත් සිල්වා මයා
14. එච්. වසන්ත මයා
15. ආර්. කේ. සිරිපාල මයා
16. ටී. ජී. සරත් වික්‍රමරත්න මයා
17. ටී. එම්. කරුණාදාස මයා
18. ඒ. බී. ඒ. සම්පත් ද සිල්වා මයා
19. කේ. එල්. රෝහණ පෙරේරා මයා
20. කේ. එච්. ආරියරත්න මයා
21. රෝහණ පුෂ්පකුමාර මයා
22. රචිතද කුමාර රොසයිරෝ මයා.

පාර්ශවයන් වෙනුවෙන් ප්‍රකාශ සහ පිළිතුරු ප්‍රකාශ ගොනු කිරීමෙන් අනතුරුව විමසීම 2000.02.10 දින ආරම්භ විය.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශවය වෙනුවෙන් සමස්ත ලංකා වෙළඳ හා කර්මාන්ත කමිකරු සංගමයේ මහලේකම් එස්. සිරිවර්ධන මහතා පෙනී සිටි අතර වගන්තරකාර සමාගම වෙනුවෙන් නීතිඥ ඇෆ්. ඩී. දිසානායක මහතා පෙනී සිටියේ ය.

බෙරුම්කරුගේ නියෝගය මත නීතිඥ එම්. ඩී. ජයසිංහ මහතා ප්‍රථමයෙන් සාක්ෂි මෙහෙයවීම ආරම්භ කරමින් වගන්තරකාර සමාගමේ ගණකාධිකාරී මර්වින් අජිත් මවුන්ට් කමත් ප්‍රනාන්දු මහතාගේ සාක්ෂිය මෙහෙයවන ලදී. අජිත් ප්‍රනාන්දු සාක්ෂි දෙමින් ප්‍රධාන කාර්යාලයේ 50 දෙනෙකු පමණ සේවය කරන බවත්, ඒ අය අතර විධායක ශ්‍රේණියේ නිලධාරීන් ද සිටි බවත් විධායක නිලධාරීන්ගේ පැමිණීම - පිටිවීම වේලා සටහන්පත් මගින් හෝ ලේඛනමය වාර්තා නොවන බවත්, එහෙත් ප්‍රධාන දොරටුවේ ආරක්ෂක නිලධාරීන් විසින් පවත්වාගෙන යනු ලබන දෛනික සිදුවීම් පොතේ (DOB) විධායක නිලධාරීන්ගේ පැමිණීම සහ පිටිවීම සටහන් කරනු ලබන බවත් එය සනාථ කිරීම සඳහා එම ලේඛනය ආර් 1 වශයෙන් සලකුණු කොට ඉදිරිපත් කළේය. ෂෙල්ටන් සේනාරත්න කැපුම් අංශය භාරව සිටි විධායක නිලධාරියෙකු බවද අජිත් ප්‍රනාන්දුගේ සාක්ෂියේ සඳහන් වේ. විධායක නිලධාරීන් පැමිණීමේ ලේඛනය අත්සන් නොකෙරේ.

1999 අප්‍රේල් මාසේ වැටුප් අත්තිකාරම් ගෙවීම 25 දාට යෙදී තිබූ නමුත් එදා ඉරිදාවක් වූ බැවින් 24 දා ගෙවීම් කිරීම සඳහා 23 දා බොරලැස්ගමුවේ ප්‍රධාන කාර්යාලයෙන් මුදල් ගෙනැවිත් තිබූ බවත්, එදින ප.ව. 4.15 පමණ ෂෙල්ටන් සේනාරත්න, ගණකාධිකාරී ප්‍රනාන්දුගේ කාමරයට පැමිණ වැටුප් අත්තිකාරම් ඉල්ලා ඇත. එදින අත්තිකාරම් නොගෙවන බැව් සාක්ෂිකරු දැන්වූ විට ෂෙල්ටන් සේනාරත්න ඊට උරණවී පාලකයින්ට බනින්නට පටන්ගත් බවත් පිරිස් කළමනාකාර ධර්මසුන්දර මහතා “ස.නො.ස. ඉදලා ආව පකයෙක්” යනුවෙන් ඔහු හැඳින්වූ බවත් සාමාන්‍යාධිකාරී පුළුස්සුවා මහතා ද ඔහුගේ දෝෂ දර්ශනයට ලක් වූ බවත්, ප්‍රනාන්දු වැඩිදුරටත් පවසා ඇත. යාබද කාමරයේ සිටි ධර්මසුන්දර මහතා ගණකාධිකාරී ප්‍රනාන්දුගේ කාමරයට පැමිණ කැනොගසා යන්නට කී මුත් ෂෙල්ටන් සේනාරත්න නොනවත්වාම කැ ගසන්නට වූ බැවින් තම පුද්ගලික මුදල් වලින් රු. 10,000 ක් ගෙවා ඔහු පිටත්කර හැරිය බව සාක්ෂිකරු වැඩිදුරටත් පවසා ඇත. එහෙත් මෙම සිද්ධිය එතුනින් කෙළවර වී නැත.

ගණකාධිකාරී ප්‍රනාන්දුගේ සාක්ෂිය තහවුරු කරමින් සාක්ෂි දුන් ධර්මසුන්දර මහතා තමන් මෙම ආයතනයට සේවයට පැමිණියේ මාස එකහමාරකට පමණ පෙර බැවින් ෂෙල්ටන් සේනාරත්නගේ චෝදනා තමන්ට අදහා ගැනීමට නොහැකි වූ බවත්, තම කාමරය දෙසට පැමිණ පෙරසේම තමන්ට බනින්නට පටන්ගත් බවත් ධර්මසුන්දර මහතා පවසා ඇති අතර මෙම සිද්ධිය ලිපිකරු සුදත් දිසානායක සහ වෙනත් සේවකයින් ද දැක ඇති බව ප්‍රකාශ කළේ ය.

ගණකාධිකාරී ප්‍රනාන්දු, පිරිස් කළමනාකරු ධර්මසුන්දර සහ නිෂ්පාදන කළමනාකාර මර්වින් පෙරේරා 1999.04.23 දා ප.ව. 5.00 ට රාජකාරි අවසන් වී තම නිවෙස්වලට යාම සඳහා ප්‍රධාන දොරටුව අසල නවතා තිබූ වාහනය දෙසට ගමන් කරමින් සිටින විට දොරටුවෙන් ඇතුළත සිටි සේනාරත්න නැවතත් ධර්මසුන්දර මහතාට බනින්නට පටන්ගත් බැවින් ඔහු කර්මාන්ත ශාලා පරිශ්‍රයෙන් ඉවත් කරන ලෙස ආරක්ෂක අංශයේ ස්ථානභාර නිලධාරී රත්නායක මහතාට උපදෙස් දී ඇත. ඉන්පසු අජිත් ප්‍රනාන්දු, මර්වින් පෙරේරා සහ ධර්මසුන්දර යන නිලධාරීන් තිදෙනා වාහනයට නැගී යන්නට සූදානම් වූ අවස්ථාවේ දී සේනාරත්න ඉදිරියට පැමිණ වාහනය තතර කොට “ස.නො.ස.” පකයා නොපි මරනවා. බලාගනිව් ආදී වදන් පාවිච්චි කරමින් නැවතත් අවිනිත ලෙස හැසිරෙන්නට වූ බැවින්, පසු දින උදේ එනම් 1999.04.24 දින උදේ අධ්‍යක්ෂ වන්දන පුළුස්සුවා මහතා සමඟ සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසු ෂෙල්ටන් සේනාරත්නගේ වැඩ තහනම් කිරීමට තීරණය කොට 1999.04.24 දිනැති එම ලිපිය (ආර් 2) 26 දින සේනාරත්න සේවයට වාර්තා කිරීමට පැමිණෙන විට එය ඔහුට භාර දෙන ලෙස ආරක්ෂක ස්ථානභාර නිලධාරී වෙත උපදෙස් දෙන ලදී.

ආරක්ෂක ස්ථානභාර නිලධාරී රත්නායක බණ්ඩාර සාක්ෂි දෙමින් කියා සිටියේ 1999.04.23 දින උදේ 9.14 ට සේවයට වාර්තා කොට එදින ප.ව. 12.30 ට ඔහු ආයතනයෙන් පිටව ගිය බවත් නැවත 14.46 පැයට සේවා ස්ථානයට ඇතුළු වූ බවත් ආර් 1 සී, ආර් 1 ඩී සහ ආර් 1 ඊ දෛනික සිදුවීම් පොතේ (DOB) සටහන් වලින් මෙම සිදුවීම් තහවුරු කර ඇත.

1999.04.23 දින සවස 5.00 ට පමණ පිරිස් කළමනාකරු ධර්මසුන්දර, අජිත් ප්‍රනාන්දු සහ තවත් නිලධාරියෙකු ප.ව. 5.00 ට පමණ කම්හල් භූමියෙන් පිටවී වාහනයට නගින්නට යන අවස්ථාවේ දී ද ෂෙල්ටන් සේනාරත්න පිරිස් කළමනාකරුට අසභ්‍ය වචනයෙන් බැන වදිමින් අවිනිත ලෙස හැසිරුන නිසා ඔහු එළියට දමන ලෙස පිරිස් කළමනාකරු රත්නායක බණ්ඩාරට උපදෙස් දී ඇත. ෂෙල්ටන් සේනාරත්න, රත්නායකගේ බසට කිකරු නොවූයෙන් රත්නායක අනිත් ආරක්ෂක නිලධාරියාගේ උදව්වෙන් ෂෙල්ටන් සේනාරත්න පිටතට රැගෙන ගොස් ඇත. එහෙත් මේ ගැන ඩී.බී.බී. ලේඛනයේ සටහන් නොකළේ පිරිස් කළමනාකාර ධර්මසුන්දර කෙලින්ම ඔහුට නියෝගයක් දුන් නිසා බව රත්නායක බණ්ඩාර ඔහුගේ සාක්ෂියෙහි සඳහන් කර ඇත.

1999.04.26 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි ෂෙල්ටන් සේනාරත්නගේ වැඩ තහනම් කර ඇති බැව් දැනුම්දෙන ලිපිය ඔහුට භාර දී ඔහුගේ අත්සන ලබාගන්නා ලෙස පිරිස් පාලන අංශය විසින් ආරක්ෂක අංශයට භාරදෙන ලද මුත් සේනාරත්න එය භාරගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති බැවින් එම ලිපිය සේනාරත්නගේ ලිපිනයට ලියාපදිංචි තැපෑලෙන් යවන ලදී.

මෙල්ටන් සේනාරත්නගේ වැඩ තහනම් කර ඇති බැව් දැනගත් එස්. ආර්. කරුණාතිලක (අංක 1) සුනිල් (අංක 09) ඇතුළු සේවකයින් 14 කු පමණ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් මණ්ඩල කාමරයේ දී ඉහළ කළමනාකාරිත්වය සමග උණුසුම් ලෙස සාකච්ඡා කර මෙල්ටන් සේනාරත්න ආපසු සේවයට කැඳවන ලෙස බලපෑම් කර ඇත. එහෙත් කළමනාකාරිත්වය එය ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත. එහෙත් මෙම සේවකයින්ගේ නිදහසට දක්වන ලද පිළිතුරු පිළිනොගත් වගඋත්තරකාර සමාගම ඔවුන්ට විරුද්ධව එෆ්. එන්. ද සිල්වා මහතා මගින් ගෘහස්ථ පරීක්ෂණයක් පවත්වා මේ සේවකයින්ගේ සේවය අවසන් කරන ලදී. (ආර් 46 ඒ).

අන්තිම වගඋත්තරකරුගේ සාක්ෂිකරු : - තෙන්නකෝන් රාළලාගේ රත්නායක බණ්ඩාර - 538 වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ සාක්ෂි 2004.04.29 අවසන් කරන ලදී. (560).

ඉල්ලුම්කරුගේ කථාව.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශවය කියා සිටින්නේ මෙහි සඳහන් අරගලය ඇති වූයේ කර්මාන්ත ශාලාවේ සේවකයින් සමස්ථ ලංකා වෙළඳ හා කර්මාන්ත කම්කරු සංගමයේ සේවකයින් විසින් වෘත්තීය සමිති ශාඛාවක් පිහිටුවා ඒ බව සමාගමට දන්වන ලද නමුත් සමාගමේ කළමනාකාරිත්වය විශේෂයෙන් ම සමාගමට අළුතෙන් පැමිණි පිරිස් කළමනාකරු ධර්මසුන්දර මහතාගේ විරුද්ධත්වය හේතු කොටගෙන මෙම ආරවුල ආරම්භ වූ බවයි.

සමිතිය සහ සමාගම අතර හටගෙන තිබුණ අමනාපය කෙළවර වූයේ සමිතියේ සභාපති එස්. ආර්. කරුණාතිලක, උප සභාපති එම්. එච්. සුනිල්, ලේකම් රවිචන්ද්‍ර කුමාර, රොසයිරෝ, උපලේකම් සුදන් දිසානායක, හාණ්ඩාරාට්‍රික ඩී. එම්. විමලරත්න ඇතුළු සේවකයින් 17 දෙනෙකුගේ සේවය තහනම් කිරීමෙනි.

මෙම යොමුවේ අංක 08 හි නම් සඳහන් මෙල්ටන් සේනාරත්න 1999.04.23 වැනි දිනය වන විට කැපුම් අංශයේ විධායක නිලධාරියෙකු ලෙස සේවය කර ඇති අතර ඔහු මෙම වෘත්තීය සමිතියේ සාමාජිකයෙකු නොවේ. එහෙත් සාක්ෂි අනුව සේනාරත්න මහතා කර්මාන්ත ශාලාවේ ජනප්‍රිය පුද්ගලයෙකු බවට පිළිගැනීමක් තිබුණ බවත් ඔහුගේ වැඩ තහනම් කරන ලද්දේ 1999.04.23 වැටුප් අත්තිකාරම් මුදලක් ලබාගැනීම සම්බන්ධයෙන් වූ සුළු ප්‍රශ්නයක් මත බවට ද කරුණු ඉදිරිපත් වී ඇත. කළමනාකාරිත්වය බුද්ධිමත්ව ක්‍රියා කළේ නම් සේනාරත්න මහතාගේ වැටුප් අත්තිකාරම් මුදල සම්බන්ධයෙන් වූ ප්‍රශ්නය ගොඩනැගිල්ලක් විසඳාගත හැකිව තිබුණි. එහෙත් එවැනිකක් සිදු නොවුණි.

සේවකයින්ට වැටුප් අත්තිකාරම් ගෙවිය යුතු දිනය 1999.04.25 දින ඉරිදා දිනයක් වූ බැවින් ගණකාධිකාරී අප්‍රේම ප්‍රනාන්දු මහතා 23 වන දින එම අත්තිකාරම් මුදල් බොරුලැස්ගමුවේ ප්‍රධාන කාර්යාලයෙන් ලබා ගෙනවිත් තිබුණ බවත් එබැවින් යම් සේවකයෙකුට එදින එනම් 23 දින සවස අත්තිකාරම් ගෙවීමට බාධාවක් නොතිබුණි. එහෙත් ගණකාධිකාරී අප්‍රේම ප්‍රනාන්දු 23 දා සවස මෙල්ටන් සේනාරත්නට තම පුද්ගලික මුදල් වලින් අත්තිකාරම් මුදලක් ගෙවා ඇත්තේ සේනාරත්න සමග බහින් බස්වීමකින් පසුවය.

අප්‍රේම ප්‍රනාන්දු මහතා 2001.01.31 දින දෙන ලද සාක්ෂියේ විශේෂයෙන්ම සඳහන් වන්නේ සාමාන්‍යාධිකාරීතුමා 23 දින දහවල්

මෙල්ටන් සේනාරත්නට අත්තිකාරම් ගෙවීමට නියෝග කර ඇති බවය. 2001.01.31 පරීක්ෂණ සටහන්වල 2 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වේ.

ප්‍ර. තමුන්ට මතකද දවල් සාමාන්‍යාධිකාරීතුමා තමන්ට නියෝග කලා මෙල්ටන් සේනාරත්න මහතාට ඇඩ්වාන්ස් මුදල් දෙන්න කියලා.

උ. කිව්වා.

ප්‍ර. ඒ කියට විතර ද ?

උ. 1200ට විතර.

ප්‍ර. ඒ අවස්ථාවේ තමන් ලඟ මුදල් තිබුණ ද ?

උ. මගේ ලඟ මුදල් තිබුණා.

ප්‍ර. තමාගේ පොද්ගලික මුදල් ද ?

උ. ඔව්.(2001.01.31 පිටු අංක 02 සටහන්),

ඉහත සාක්ෂි හමුවේ පැහැදිලි වන්නේ කර්මාන්ත ශාලාවට මුදල් ගෙනවිත් තිබියදී සාමාන්‍යාධිකාරී විසින් මෙල්ටන් සේනාරත්න මහතාට මුදල් ගෙවීමට නියෝගයක් දී තිබියදීත් ඔහුට අත්තිකාරම් මුදල් නොගෙවීමෙන් අප්‍රේම ප්‍රනාන්දු මහතා අනවශ්‍ය ප්‍රශ්නයක් නිර්මාණය කර ඇති බවයි.

හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් අප්‍රේම ප්‍රනාන්දු මහතා පවසා ඇත්තේ 23 දින සවස 4.30 ට පමණ මෙල්ටන් සේනාරත්න කාර්යාලයෙන් පිටවූ බවයි. එහෙත් ඔහු පිටවී ගිය බවට ආර් 1 ලේඛණයේ සටහනක් නැත. ආරක්ෂක නිලධාරීන් දෙදෙනෙකු එදින සවස සේනාරත්න මහතා කාර්යාලය භූමියෙන් එළියට කැඳවාගෙන ගිය බව අප්‍රේම ප්‍රනාන්දු පැවසුවද මේ සිද්ධිය ද ආර් 1 (ඩී.ඕ.බී.) ලේඛනයේ සඳහන් නොවේ. මේ අනුව ගණකාධිකාරීවරයාගේ සාක්ෂිය විශ්වාසනීය භාවයෙන් තීන්ත සාක්ෂියක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය.

ගණකාධිකාරී අප්‍රේම ප්‍රනාන්දුගේ කාමරයේ දී මෙල්ටන් සේනාරත්න බැන වැදුනේ පිරිස් කළමනාකාර ප්‍රාග්ධනීස් ධර්මසුන්දර මහතාටය. කැ නොගසා පිටවී යන ලෙස ධර්මසුන්දර මහතා මෙල්ටන්ට අණ කල විට “ ස.නො.ස.” ඉඳල ආපු පකයා වශයෙන් ධර්මසුන්දර නම් කල බවත් මෙලෙස පරිභව කිරීම හේතුකොටගෙන සාමාන්‍යාධිකාරී විසින් 1999.04.24 දිනැති ලිපිය මගින් මෙල්ටන් සේනාරත්නගේ සේවය අත්හිටුව එම ලිපි යළි ඔහු සේවයට පැමිණෙන විට ඔහුට භාරදෙන ලෙස ආරක්ෂක මුරකුටියට භාරදෙන ලදී. එහෙත් මෙල්ටන් සේනාරත්න එම ලිපිය ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් එම ලිපිය පසුව ලියාපදිංචි තැපෑලෙන් යවන ලදී.

1999.04.26 දින සේවයට වාර්තා කළ සේනාරත්න යළි සේවයට ගන්නා ලෙස බලකිරීම සඳහා යොමුවේ අංක 01 සිට 16 දක්වා නම් සඳහන් සේවක (අංක 8 සේනාරත්න) සේනාරත්න යළි සේවයට ගන්නා ලෙස පාලනාධිකාරියට බලපෑම් කර ඇත. මෙම සේවකයින් 15 අතර ශාඛා සමිතියේ සභාපති, උප සභාපති, ලේකම්, උපලේකම් ආදීන් කැපී පෙනුණි. පසුව 1999.04.26 දින ආයතනයේ ප්‍රධාන කාර්යාලයට කඩා වැදී ප්‍රචන්ඩකාරී ලෙස හැසිරෙමින් සාමාන්‍යාධිකාරී. ගණකාධිකාරී,

නිෂ්පාදන කළමනාකරු සහ පිරිස් කළමනාකරු ඇතුළු විධායක නිලධාරීන්ට පරුෂ වචනයෙන් බැන වැදී ඡෙල්ටන් සේනාරත්න මහතාගේ සේවය අත්හිටුවීම වහාම ඉවත් කරන ලෙසට තර්ජනය කිරීම යන චෝදනාව මත ඉහත සඳහන් සේවකයින්ට විරුද්ධව චෝදනා පත්‍ර නිකුත් කර ඇත.

දෙපාර්ශ්වය විසින් දෙන ලද සාක්ෂි සහ ලිඛිත දේශණ සලකා බැලීමේදී පෙනී යන්නේ පාර්ශ්වයන් විසින් තමතමන්ට වාසි ගෙනදෙන ආකාරයට අතිශෝක්තියෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කර ඇති බවයි. එම කරුණ තුලනය කිරීමේදී පහත සඳහන් කරුණු ඉස්මතු වී පෙනේ.

- (i) සමස්ත ලංකා වෙළඳ හා කර්මාන්ත කම්කරු සංගමයේ ශාඛාවක් මෙම කර්මාන්ත ශාලාවේ පිහිටුවීම ගැන පාලක පක්ෂය අප්‍රසාදයෙන් ඊට අවහිරවන ආකාරයට කටයුතු කිරීම නිසා සේවය සේවක දෙපක්ෂය අතර සුළු සුළු ගැටුම් ඇති වී තිබෙන බව ;
- (ii) විධායක නිලධාරියෙකු වන ඡෙල්ටන් සේනාරත්න සේවකයින් සමග අනිකුත් විධායක නිලධාරීන්ට වඩා සුහදකාමියකින් සිටි බව ;
- (iii) 1999.04.25 දින ඉරිදාවක් වූ බැවින් 24 වන දින සේවක වැටුප් අත්තිකාරම් කර්මාන්ත ශාලාවට ගෙනවිත් තිබුණ බව. 23 දින ඡෙල්ටන් සේනාරත්නට වැටුප් අත්තිකාරම් ගෙවීමට සාමාන්‍යාධිකාරී ගණකාධිකාරීට නියෝගයක් දී ඇතත් ප්‍රශ්නයක් උද්ගතවනතුරු ගණකාධිකාරී විසින් අත්තිකාරම් සේනාරත්න මහතාට ගෙවා නැති බව ;
- (iv) පිරිස් පාලක ධර්මසුන්දර මහතා අතර බහිත් බස්වීමක් සිදුවී ඇති බවත් සේනාරත්න විසින් ධර්මසුන්දර මහතා “ස. තො. සිත් ඇවිත් ඉන්න පකයා” යන්න සේනාරත්න කියනවා ඇසී ඇත්තේ ධර්මසුන්දර මහතාට පමණක් බව ;
- (v) මේ සිද්ධිය පදනම් කරගෙන පාලනාධිකාරිය විසින් ඡෙල්ටන් සේනාරත්නගේ සේවය අත්හිටුවීමට තීරණය කර සේවය අත්හිටුවීමේ ලිපිය ඔහුට භාරදීම සඳහා ප්‍රධාන මුරපොලට භාරදී ඇතිමුත් සේනාරත්න එය භාරගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති බව ;
- (vi) 1999.04.26 දින සේනාරත්නගේ සේවය අත්හිටුවීම සම්බන්ධයෙන් යොමුවේ 1 සිට 7, 9, 15 දක්වා ඇති වෘත්තීය සමිතියේ නිලධාරීන් ඇතුළු පිරිසක් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල කාමරයේදී උණුසුම් ලෙස සාකච්ඡා කළබව සහ පසුව ඡෙල්ටන් සේනාරත්න සහ වෘත්තීය සමිති සේවකයින් මොරටුව පොලීසියට ගෙන ගොස් ඔවුන්ට විරුද්ධව 22887 දරණ නඩුව පවරනු ලැබූ බවත් ඔවුන් සියළු දෙනාම උසාවිය විසින් නිදහස් කර ඇති බව ;
- (vii) පසුව එකී සේවකයින් 15 දෙනාට විරුද්ධව එල්. එන්. ද සිල්වා මහතා විසින් ගෘහස්ත පරීක්ෂණයකින් පසු සියළු දෙනාගේම සේවය අවසන් කරන ලද බව. (මෙම ගෘහස්ත පරීක්ෂණයේ

සටහන් ආර් 46 ඒ වශයෙන් සලකුණුකොට බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර ඇතත් පරීක්ෂණ නිලධාරියාගේ තීරණ ඊට ඇතුළත් කර නැත.)

ඉහත සඳහන් කරුණු අනුව යොමුවේ අංක 01 සිට 15 දක්වා නම් සඳහන් සේවකයින්ගේ සේවය අසාධාරණ ලෙස අවසන් කර ඇති බැවින් නැවත ඔවුන්ගේ සේවය අවසන් කළ දිනයේ සිට හිඟ වැටුප් සහ අනිකුත් දීමනාවන් සහිතව නැවත සේවයේ පිහිටුවීමට නියෝග කරමි.

සේවය අනභරු යාම :-

මෙම පරීක්ෂණයේදී ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු අනුව පහත සඳහන් සේවකයින් 06 දෙනා සේවය අනභරු ගියාසේ සලකන ලදී.

(1) ටී. ජී. සරත් වික්‍රමරත්න	(යොමුවේ අංකය : 16)
(2) ටී. එම්. කරුණාදාස	(යොමුවේ අංකය : 17)
(3) කේ. එල්. රෝහණ පෙරේරා	(යොමුවේ අංකය : 19)
(4) කේ. එච්. ආරියරත්න	(යොමුවේ අංකය : 20)
(5) රෝහණ පුෂ්පකුමාර	(යොමුවේ අංකය : 21)
(6) රවීන්ද්‍රකුමාර රොසායිරෝ	(යොමුවේ අංකය : 22)

මොවුන් සේවය හැර ගියාසේ සලකනු ලැබූ නිසා ඔවුන්ට විරුද්ධව ගෘහස්ත පරීක්ෂණ පවත්වා නැත.

පවතින නීතිය සහ සම්ප්‍රදාය අනුව සේවය අනභරු ගියාසේ සලකා නිවේදනයක් ලැබූ සේවකයෙකු සිය කැමැත්තෙන් හෙවත් තමාගේම මෙහෙයවීම යටතේ නොපැමිණීම පිළිබඳව නොපමාවම වෛද්‍ය සහතික හෝ වෙනත් ලිපි ලේඛණද සමග තම නිදහසට කරුණු විනය බලධරයා වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතුවේ.

මෙවැනි අවස්ථාවකදී මූලාංග දෙකක් සැලකිල්ලට ගතයුතු වේ. එනම් තෛතික නොහොත් කායික මූලාංගය (Physical element) සහ මානසික මූලාංගය (Mental element) සේවකයෙකු සේවය අනභරු ගියාසේ සලකන අවස්ථාවකදී මෙම මූලාංග දෙකම එක්වී තිබිය යුතුය.

මේ සම්බන්ධව වගඋත්තරකරුගේ නීතිඥ පහත සඳහන් විනිශ්චිත නඩු තීන්දු ඔහුගේ ලිඛිත දේශණයෙහි ගෙනහැර දක්වා ඇත.

- (i) Lanka Estates Workers Union Vs Superintendent Hewagama Estate S. C. 7 – 9/69 ;
- (ii) Wijenayake Vs. Air Lanka Ltd (1990) 1 SLR 293
- (iii) Nelson Silva Vs Sri Lanka Engineering Corporation 1996 2 SLR 343

මෙම සේවකයින්ගේ සේවය අනභරු ගියාසේ සලකා ඇත්තේ වැඩ වර්ජනයකින් පසුව කම්හල වසා තිබූ බැවිනි. මානසික වශයෙන් ඔහුට යළි සේවයට පැමිණීමේ මානසික අංගය ඔවුන් විසින් සමාගමට යවන ලද ලිපි වලින්ද මොනවට පැහැදිලිය.

Best Footwear (Pvt) Ltd Vs Minister of Labour and others
1997 (2) SLR 137 නඩුවේ අභියාචනා විනිසුරු ගරු එච්. එන්. ඩී.
ජයසූරිය මැතිතුමන් විසින් ප්‍රකාශිත නීති තත්වය අනුව වැඩවර්ජනය
යනු සේවකයෙකුට ඇති අවසාන ආයුධය නැතහොත් ප්‍රතිකර්මය බවත්,
ඒ අනුව වැඩවර්ජනය කිරීමට ඇති අයිතිය සේවකයෙකුට ඇති ආයුධයක්
බවත්, වැඩවර්ජනයක් හේතුවෙන් සේවය අවසන් කිරීම යුක්ති සහගත
නොවන බව ප්‍රකාශ කර ඇත.

මේ අනුව සේවය අතහැර ගියාසේ සලකා සේවය අවසන් කරනු ලැබූ
සේවකයින් හය දෙනාද හිඟ වැටුප් සහ දීමනාද සමග නැවත සේවයේ
පිහිටුවිය යුතු බවටද මම නියෝග කරමි.

මෙම බේරුම්කරන නඩුව අවසන් වීමට පෙර මියගොස් ඇති ටී. එම්.
කරුණාදාස මහතාගේ මරණ සහතික කසාද සහතික සහ වෙනත් අදාළ
ලියකියවිලි පරීක්ෂාකර බලා පවතින නීතිය අනුව ඔහුට හිමිවිය යුතු

වරප්‍රසාද ද ඔහුගේ නීත්‍යානුකූල අනුප්‍රාප්තිකයාට හෝ යැපෙන්නන්ට
ලබා දිය යුතු බව ද මම නියෝග කරමි.

මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කොට මාස
දෙකක් ඇතුළත සියලුම සේවකයින් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රදානය ක්‍රියාත්මක
කළ යුතු බවටද මම නියෝග කරමි.

මෙම ප්‍රදානය යුක්ති යුක්ත සහ සාධාරණ බව මගේ පිළිගැනීම වේ.

ටී. පියසෝම,
බේරුම්කරු.

2007.01.10 දින,
කොළඹ දිය.

03-637